

fschiju: Ja tebi tu to praju: Ty budjesch bjenſa sawjernje tam somnu wBožim raju.

5. Stem schtwortem ſłowom ſawoła, dyż na ſemi bje wulkę cijma: Moj Božo! o moj Božo! ach cijola ſy me wopuszcjił? Dje je njetk moje ſbožio?

6. Na pjate ſłowo fedžbuſcje, won reknij: Kaf ſo mi picz je! stem Jesus na to lada, ſo won tak jara ſmilny je, a naschu ſbožnoſz jada.

7. To ſcheste ſłowo mozne je, dyż Jesus ſaſo prajesche: Njetk je tu dokonjane ſcho moje horke cjerpenje, jak to je napisane.

8. Też ſawoła tak kſedmemu: Ja, Wotze, ducha porucju do twojej rukow tebi, duž ſwoju łowu pokili, a Wotz wſa duschu kſebi.

9. Schtuz Božu martru wcjeszi ma a na ſed'm ſłowa ſpomina, ton cjeszi Božu radu, ma tu a wjecznem živenju psches Kryſta wulku nadu.

87.

Ein Lämmlein geht und trägt die re. Wos: Tam pschi tych rjekach Bab.

Laj, cijlowcje, Bože jehnjatko, kiž nasche rjechi noſy, dje kſmerci, ſa ſwjet poda ſo, a ſa rjeschnikow proſy. Laj, tudź ſlabe ſhoroszju dje Boże jehnjo krjesanju, ſo ſmine weſetoszje, a wosme na ſo hanibu, ſmijech, ranj, kſchiz, ſmrci jaſoſnu. To ſcho dla twojej ſloſzje.

2. To jehnjo Jesus Kryſtus je, kiž naſche ſbožje jada! Boh ſbožnikej ho wubere, na jeho prawdossz lada, won reknij: dži, moj Gſyno, dži, ſo po tych džjegoch horje wſmi, kiž ſu ſchjech ſchtraſow hodne. Psches twoju ſmrci a ſwiatu frej je cjin wot mojho njewa frej, ſo nebudje jim ſchfodny.

3. Haj, Wotze, ſytlej wutrobu, tež rad a lubje ſchitko, ſchtož horje kladjesch fcjerpenju, zu neſz a cjerpicz njetko. O džiwna. mož tej luboſſje, ty mojſch, ſchtož nichko nemysli, tež Božho Gſyna doſtacj! ty kladjesch teho do ſemje, psched kotrymž zyla ſemja rji, a nicjo nemje wostacj.

4. Ty martruijesch ho na kſchiju, do neho hoſdsje bijesch, ty wedjesch jeho krjesanju, ſchje jilj jemu ſrjejesch. We wutrobi won ſdychuje, te jilj ſu mu ſranene, ſnich horza frej ſo waſla. O ſlotke jehnjo! tehodla cje jaſyk, moja wutroba, a ſchitke jilj kwala.

5. Čjaſ ſiwenja ja nebuđu cje ſmojej myſlje puſhcjicj, twoj woſzebi ja wostanu, dyž dyrbu duschu ſpuſhcjicj. Dyž wutroba ſo roſkocji, ſy mjesto wutroby ty mi, ja tebe djerzu wjessje, ja zu ſo tebi ſapiſacj, ſo zylje ktwojej ſlužbi dacj, ſtajnje a wkoždem mjeſzi.

6. Ja zu wot twojej luboſſje wodnjo a wnožn ſpjerwacj, zu ſe wſchej možu wobſtajnje tež